

jeho práce mohla býti uznána za práci převážně duševní. Ze skutečnosti, že žalobce měl přiděleného topiče, jemuž dával rozkazy a nad jehož prací dozíral, nelze vyvozovati pojistnou povinnost žalobcovu, neboť osobami dozorčími jsou jen zaměstnanci, jichž činnost se v podstatě vyčerpává v tom, že přímo dozírají k jiným osobám pracujícím, a přičiňují se o to, by práce jim svěřené vykonávali tak, jak se podle poměrů případu konati mají, jako na př. dílovedoucí, mistři a pod. (Boh. č. 2942/23) O těchto předpokladech nelze však mluvit u žalobce, jehož úkolem bylo řízení a obsluha strojů, a jenž musil na topiče jen dozírat proto, aby mu tyto vlastní úkony umožnil. Na tom, jaké měl žalobce odborné vzdělání a zkoušky, jak byl placen, zda mu byla poskytnuta periodická remunerace a pod., nesejde a příslušné vývody dovolatelovy mohly zůstat bez povšimnutí.

Čís. 13677.

Nabylo-li rozvrhové usnesení, pokud jím byl odpor poukázán na pořad práva, právní moci, nelze tomu již odporovati v řízení o žalobě, zejména nelze v řízení o žalobě namítati nesprávnost formálního postupu při odkázání odporovatele na pořad práva.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, R I 412/34.)

V rozvrhovém usnesení byla žalobkyně poukázána s odporem na pořad práva. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, maje za to, že odpor žalobkyně při rozvrhovém roku byl neprávem podle § 231 ex. ř. odkázán na právní pořad, nýbrž že měl býti odmítnut, an nebyl ničím doložený. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by vyčkaje pravomoci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: S právním názorem prvního soudu nelze souhlasiti. První soud přehlíží, že rozvrhové usnesení, jímž žalobkyně byla s odporem poukázána na pořad práva, nabylo právní moci a že ani při ústním jednání nebyla v tom směru námitka stranou žalovanou uplatněna. Rovněž má procesní soud neprávem za to, že žaloba uplatňující odpor vznesený při rozvrhovém roku jest jinou žalobou, než o které mluví čtvrtý odstavec § 231 ex. ř., neboť jde o tutéž žalobu uplatňující lepší právo odporovatelovo. Neprávem proto první soud z toho důvodu žalobu zamítl, což ostatně vychází i z toho, že i věřitel, který v rozvrhovém řízení odpor proti příkázání pohledávky nevznesl, může své lepší právo u exekučního soudu přes to uplatňovati žalobou, pokud se opírá o skutkový děj, o němž v rozvrhovém usnesení rozhodnuto nebylo.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Nelze sice přisvědčiti odvolacímu soudu, že žaloba podle § 231, první odstavec ex. ř. jest totožná se žalobou podle odstavce čtvrtého téhož paragrafu. Leč na tom nezáleží. Rozvrhovým usnesením byla žalobkyně pravoplatně odkázána na pořad práva a žalobu podala včas. Tomuto usnesení nabyvšímu právní moci nelze již odporovati, zejména nelze

v řízení o žalobě namítati nesprávnost formálního postupu při odkázání odporovatele na pořad práva. Procesní soud musí se omeziti na vyřízení žaloby podle žalobních důvodů a žalobního návrhu, ovšem jen potud, pokud byla žaloba založena na skutečnostech, jimiž byl v exekučním řízení odůvodněn odpor (§ 231 ex. ř.). Poněvadž se soud první stolice, vycházející z jiného právního názoru, nezabýval okolnostmi pro spor rozhodnými, zrušil odvolací soud právem jeho rozsudek a nařídil mu, by dále jednal a znovu rozhodl.

Čís. 13678.

Rok k jednání o rozvrhu nejvyššího podání může býti nařízen i před úplným zapravením nejvyššího podání.

Ani okolnost, že byl podán návrh na zahájení opětné dražby není podle zákona překážkou nařízení rozvrhového roku.

Nenapadá-li stěžovatel právní názor rekursního soudu, že nebyl oprávněn k rekursu podle §§ 213, 234 ex. ř., nelze se obírat jeho dovolacím rekurem po věcné stránce.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, R I 523/34.)

Usnesení prvního soudu, jímž bylo rozvrženo nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost, rekursní soud potvrdil, nevyhověv rekursu dlužníka.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že rok k jednání o rozvrhu nejvyššího podání může býti nařízen podle § 209 ex. ř. i před úplným zapravením nejvyššího podání, jakž vyplývá ze slova »nejpozději«. Jest proto mylný názor stěžovatelův, že musí býti vyčkáno splnění dražebních podmínek. Ani tvrzení stěžovatelovo, že vydražitel nesplnil dražební podmínky, ani okolnost, že stěžovatel podal návrh na zahájení opětné dražby, nebyly podle zákona překážkou nařízení rozvrhového roku.

Pokud se dovolací rekurs týče přikázání 18.280 Kč bernímu úřadu v K. a zbytku nejvyššího podání vymáhajícímu věřiteli, nenapadá stěžovatel právní názor rekursního soudu, že nebyl oprávněn k rekursu podle §§ 213 a 234 ex. ř., a nelze se proto obírat dovolacím rekurem po věcné stránce.

Čís. 13679.

Ustanovení § 6 adv. řádu žádá jen, aby bylo hlasujícího rady sborového soudu v této vlastnosti po pět let použito, aniž by způsob použití obmezovalo výhradně na činnost přímo u sborového soudu; byla-li mu tudíž přidělena soudcovská činnost u okresního soudu v sídle sborového